

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 33

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

3 lutego 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 95/2009 z dnia 2 lutego 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 96/2009 z dnia 2 lutego 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 93/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2009 r..... 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 97/2009 z dnia 2 lutego 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw w odniesieniu do stosowania modułu elastycznego ⁽¹⁾ 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 98/2009 z dnia 2 lutego 2009 r. rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Aceite de La Alcarria (ChNP), Radicchio di Verona (ChOG), Zafferano di Sardegna (ChNP), Huîtres Marennes Oléron (ChOG)) 8

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/122/WE z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne, umów odsprzedaży oraz wymiany ⁽¹⁾ 10

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/85/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 27 stycznia 2009 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych Estonii dotyczących wydatków w zakresie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 150)..... 31

2009/86/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Austrii, Belgii i Niemczech dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 420)..... 35

2009/87/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 29 stycznia 2009 r. w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Estonii, Niderlandach i Portugalii dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 414) 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/88/WPZiB z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta 41

Umowa między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta 43

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego (Dz.U. L 25 z 29.1.2009) 49

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 95/2009

z dnia 2 lutego 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	71,2
	MA	46,7
	TN	129,8
	TR	113,5
	ZZ	90,3
0707 00 05	JO	167,2
	MA	105,6
	TR	177,5
	ZZ	150,1
0709 90 70	MA	126,0
	TR	118,0
	ZZ	122,0
0709 90 80	EG	82,9
	ZZ	82,9
0805 10 20	EG	51,5
	IL	50,4
	MA	56,1
	TN	42,1
	TR	58,1
	ZZ	51,6
0805 20 10	IL	190,1
	MA	88,0
	TR	63,0
	ZZ	113,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	70,2
	IL	78,6
	JM	75,5
	PK	73,9
	TR	64,2
	ZZ	72,5
0805 50 10	MA	51,7
	TR	49,1
	ZZ	50,4
0808 10 80	CA	86,3
	CL	67,8
	CN	66,2
	MK	31,6
	US	109,3
	ZZ	72,2
0808 20 50	CL	71,6
	CN	33,7
	TR	40,0
	US	105,6
	ZA	88,5
	ZZ	67,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 96/2009**z dnia 2 lutego 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 93/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze
zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 93/2009 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 93/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 93/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 93/2009 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 lutego 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2009, s. 38.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 3 lutego 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	20,60
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	16,72
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	16,72
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	20,60

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

30.1.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszemica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszemica twarda wysokiej jakości	Pszemica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszemica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	198,21	116,02	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	240,07	230,07	210,07	128,75
Premia za Zatokę	58,31	17,18	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 10,53 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 8,00 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 97/2009**z dnia 2 lutego 2009 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008
w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw w odniesieniu do stosowania
modułu elastycznego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 295/2008 ustanowiono wspólne ramy dla gromadzenia, zestawiania, przekazywania oraz oceny statystyk Wspólnoty dotyczących struktury, działalności, konkurencyjności oraz funkcjonowania przedsiębiorstw we Wspólnocie.
- (2) Stosowanie modułu elastycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. j) tego rozporządzenia, wymaga opracowania planu w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i podjęcia decyzji na temat jego zakresu, wykazu cech charakterystycznych, okresu sprawozdawczego, ujętych w nim działań i przyjętych norm jakości.
- (3) Zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i państw członkowskich najpoważniejszym ograniczeniem dla tej polityki jest dostęp do finansowania. Istnieją poważne dowody na brak funduszy, z jakim borykają się przedsiębiorstwa europejskie, zwłaszcza te przechodzące fazę szybkiego wzrostu czy też określane jako młode przedsiębiorstwa. Dlatego też w celu umożliwienia analizy sytuacji tych przedsiębiorstw konieczne są dane statystyczne, pozwalające na porównanie z pozostałymi małymi i średnimi przedsiębiorstwami. W miarę możliwości dane te powinny być uzyskiwane z dostępnych źródeł.
- (4) Wszelkie dalsze niezbędne szczegóły techniczne zostaną określone za pomocą wytycznych i zaleceń opracowanych przez Komisję (Eurostat) w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Programu Statystycznego,

Artykuł 1

Do opracowywania danych statystycznych dotyczących dostępu przedsiębiorstw do finansowania należy korzystać z modułu elastycznego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 295/2008. W zakresie gromadzonych danych mieszczą się przedsiębiorstwa prowadzące niefinansową działalność, zatrudniające w 2005 r. od 10 do 249 osób, które w 2008 r. nadal prowadziły działalność i zatrudniają przynajmniej 10 osób w okresie sprawozdawczym zgodnie z art. 6; a w charakterze subpopulacji – przedsiębiorstwa o dużym tempie wzrostu (przeciętny roczny wzrost zatrudnienia przekraczający 20 % w latach 2005–2008) oraz przedsiębiorstwa o dużym tempie wzrostu liczące maksymalnie pięć lat (zwane „gazetami”), założone w 2003 lub 2004 r.

Artykuł 2

W celu zmniejszenia obciążenia przedsiębiorstw oraz kosztów ponoszonych przez państwa członkowskie należy w miarę możliwości wykorzystywać dostępne dane ze źródeł administracyjnych.

Artykuł 3

W ramach gromadzenia danych uwzględniane będą następujące cechy:

- a) znaczenie statusu własnościowego w chwili rozpoczęcia działalności danego przedsiębiorstwa i w czasie obserwacji dla dostępu do finansowania;
- b) wskaźniki proporcji i powodzenia wszystkich prób pozyskania różnego rodzaju finansowania wewnętrznego i zewnętrznego oraz powody niepowodzenia w uzyskaniu takiego finansowania;
- c) zakres gwarancji w odniesieniu do pożyczek na działalność gospodarczą;
- d) koszty i obciążenie związane z uzyskaniem pożyczek na działalność gospodarczą oraz ocena sytuacji finansowej przedsiębiorstwa z punktu widzenia właściciela/dyrektora;
- e) znaczenie wyboru instytucji finansowej (bliskość położenia geograficznego, w szczególności w przypadkach transgranicznych, właściciel krajowy czy zagraniczny, dotychczasowy status klienta itp.);
- f) proporcja długu do obrotów i inne korelacje wskaźników finansowych w dokumentacji rachunkowej przedsiębiorstwa i ich znaczenie dla rozwoju działalności w przyszłości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13.

- g) subiektywne potrzeby finansowania w przyszłości, jego postaci i powody zapotrzebowania;
- h) zaobserwowany związek możliwych form finansowania i ich dostępności z perspektywami wzrostu zatrudnienia;
- i) opinia na temat ogólnego obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw;
- j) wysiłek związany z wypełnianiem (ewentualnych) kwestionariuszy dotyczących dostępu do finansowania.

Artykuł 4

Do objętych rodzajów działalności należą następujące dane należące do następujących sekcji wspólnej klasyfikacji statystycznej działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej, ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ (NACE rev. 2), w stopniu, w jakim dotyczą one działalności rynkowej:

- a) od B do E (przemysł);
- b) F (budownictwo);
- c) od G do N (usługi, zagregowane z wyłączeniem sekcji J, K (usługi finansowe) oraz M);
- d) J (usługi – informacja i komunikacja);
- e) M (profesjonalna, naukowa i techniczna działalność usługowa).

Artykuł 5

Właściwe organy krajowe państw członkowskich przekazują Komisji (Eurostatowi) wyniki dotyczące cech wymienionych w art. 3 niniejszego rozporządzenia, w tym również dane poufne, zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi dotyczącymi przekazywania danych będących przedmiotem poufności informacji statystycznych, w szczególności z rozporządzeniem Rady (Euratom, EWG) nr 1588/90 z dnia 11 czerwca 1990 r. w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych będących przedmiotem poufności informacji statystycznych⁽²⁾.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2009 r.

Przedmiotowe przepisy wspólnotowe mają zastosowanie do przetwarzania wyników zawierających dane poufne. Dane te przekazywane są w formie elektronicznej. Format przekazywania danych jest zgodny ze standardem wymiany określonym przez Komisję (Eurostat). Dane są przekazywane lub przesyłane drogą elektroniczną do jednego punktu odbioru danych prowadzonego przez Komisję (Eurostat).

Artykuł 6

Za okres sprawozdawczy przyjmuje się okres roku 2010, w czasie którego gromadzone dane są pobierane bądź z dostępnych źródeł, bądź też od przedsiębiorstw.

Artykuł 7

W ramach norm jakości przyjęto za obowiązujące dostarczanie zbiorów danych obejmujących następujący szereg jednostek statystycznych dla poszczególnych uczestniczących państw członkowskich:

- Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy i Zjednoczone Królestwo: po 1 800 przedsiębiorstw-respondentów na kraj lub równoważna liczba uprzednio dostępnych danych,
- Belgia, Bułgaria, Irlandia, Grecja, Niderlandy, Polska, Słowacja i Szwecja: po 900 przedsiębiorstw-respondentów na kraj lub równoważna liczba uprzednio dostępnych danych,
- Dania i Finlandia: po 500 przedsiębiorstw-respondentów na kraj lub równoważna liczba uprzednio dostępnych danych,
- Łotwa i Litwa: po 300 przedsiębiorstw-respondentów na kraj lub równoważna liczba uprzednio dostępnych danych,
- Cypr i Malta: po 233 przedsiębiorstw-respondentów na kraj lub równoważna liczba uprzednio dostępnych danych.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 151 z 15.6.1990, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 98/2009**z dnia 2 lutego 2009 r.****rejestrujące niektóre nazwy w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych (Aceite de La Alcarria (ChNP), Radicchio di Verona (ChOG), Zafferano di Sardegna (ChNP), Huîtres Marennes Oléron (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii w sprawie rejestracji nazwy „Aceite de La Alcarria”, wniosek Włoch w sprawie rejestracji nazw „Radicchio di Verona” i „Zafferano di Sardegna” oraz wniosek Francji w sprawie

rejestracji nazwy „Huîtres Marennes Oléron” zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ nie zgłoszono Komisji żadnego oświadczenia o sprzeczności na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zarejestrować przedmiotowe nazwy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się nazwy wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 lutego 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 112 z 7.5.2008, s. 39 (Aceite de La Alcarria), Dz.U. C 114 z 9.5.2008, s. 11 (Radicchio di Verona), Dz.U. C 117 z 14.5.2008, s. 39 (Zafferano di Sardegna), Dz.U. C 118 z 15.5.2008, s. 35 (Huîtres Marennes Oléron).

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.5. Oleje i tłuszcze (masło, margaryna, oleje itp.)

HISZPANIA

Aceite de La Alcarria (ChNP)

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Radicchio di Verona (ChOG)

Klasa 1.7. Świeże ryby, małże i skorupiaki oraz produkty wytwarzane z nich

FRANCJA

Huîtres Marennes Oléron (ChOG)

Klasa 1.8. Inne produkty wymienione w załączniku I do Traktatu (przyprawy itp.)

WŁOCHY

Zafferano di Sardegna (ChNP)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/122/WE

z dnia 14 stycznia 2009 r.

w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne, umów odsprzedaży oraz wymiany

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od czasu przyjęcia dyrektywy 94/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 1994 r. w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie ⁽³⁾ nastąpił rozwój tej formy użytkowania nieruchomości, a na rynku pojawiły się nowe podobne produkty wakacyjne. Te nowe produkty wakacyjne i niektóre transakcje związane z umowami timeshare, takie jak umowy odsprzedaży i umowy wymiany, nie są objęte dyrektywą 94/47/WE. Ponadto z doświadczeń ze stosowania dyrektywy 94/47/WE wynika, że niektóre kwestie zawarte już w dyrektywie wymagają aktualizacji lub wyjaśnienia, aby zapobiec tworzeniu produktów, które mają na celu obejście przepisów tej dyrektywy.

(2) Istniejące luki prawne są przyczyną znacznych zakłóceń konkurencji i poważnych problemów konsumentów, a tym samym utrudniają sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego też dyrektywę 94/47/WE należy zastąpić nową zaktualizowaną dyrektywą. Z tego

względu, że turystyka odgrywa coraz ważniejszą rolę w gospodarce państw członkowskich, należy zachęcać do podnoszenia wzrostu i produktywności branży timeshare i długoterminowych produktów wakacyjnych przez przyjęcie pewnych wspólnych przepisów.

(3) W celu zwiększenia pewności prawnej oraz umożliwienia konsumentom i podmiotom gospodarczym czerpania wszelkich korzyści z rynku wewnętrznego należy kontynuować zbliżanie odpowiednich przepisów prawnych państw członkowskich. Trzeba zatem w pełni zharmonizować niektóre aspekty marketingu, sprzedaży i odsprzedaży praw z umów timeshare oraz długoterminowych produktów wakacyjnych, a także wymiany praw wynikających z umów timeshare. Państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości utrzymywania ani wprowadzania do ustawodawstwa krajowego przepisów odbiegających od tych, które ustanowiono w niniejszej dyrektywie. W kwestiach nieobjętych zharmonizowanymi przepisami państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania w mocy lub wprowadzenia przepisów krajowych zgodnych z prawem wspólnotowym. Państwa członkowskie powinny zatem móc na przykład utrzymać lub wprowadzić przepisy w sprawie skutków korzystania z prawa odstąpienia od umowy w stosunkach prawnych nieregulowanych przepisami niniejszej dyrektywy lub przepisy, zgodnie z którymi nie może powstać zobowiązanie między konsumentem a dostawcą oferującym timeshare lub dostawcą długoterminowego produktu wakacyjnego ani osoby te nie mogą również względem siebie dokonywać płatności, dopóki konsument nie podpisze umowy kredytu na finansowanie zakupu tych usług.

(4) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać możliwości stosowania przez państwa członkowskie, zgodnie z prawem wspólnotowym, przepisów niniejszej dyrektywy w dziedzinach, które nie są objęte zakresem jej zastosowania. Państwa członkowskie mogą zatem utrzymać w mocy lub wprowadzić przepisy krajowe odpowiadające wszystkim lub niektórym przepisom niniejszej dyrektywy, dotyczące transakcji nieobjętych zakresem jej zastosowania.

(5) Poszczególne umowy objęte niniejszą dyrektywą powinny być jasno zdefiniowane w sposób uniemożliwiający omijanie przepisów w niej zawartych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 16.2.2008, s. 27.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 280 z 29.10.1994, s. 83.

- (6) Do celów niniejszej dyrektywy pojęcie umowa timeshare nie powinno obejmować wielokrotnych rezerwacji miejsca zakwaterowania, w tym pokoi hotelowych, o ile wielokrotne rezerwacje nie powodują powstania praw i obowiązków innych niż te powstałe w wyniku dokonania pojedynczych rezerwacji. Zwykle umowy najmu również nie powinny zostać objęte pojęciem umowy timeshare, ponieważ odnoszą się do jednego ciągłego okresu korzystania, a nie do okresów wielokrotnych.
- (7) Do celów niniejszej dyrektywy zwykle programy lojalnościowe przewidujące zniżki za przyszłe pobyty w hotelach danej sieci hotelowej nie powinny być objęte pojęciem umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, ponieważ członkostwo w programie nie jest przyznawane za opłatą, a opłata uiszczana przez konsumenta nie ma na celu przede wszystkim uzyskania zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem.
- (8) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na przepisy dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek ⁽¹⁾.
- (9) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (dyrektywa w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych) ⁽²⁾ zakazuje wprowadzających w błąd, agresywnych i innych nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów. Ze względu na charakter produktów i praktyki handlowe odnoszące się do timeshare, długoterminowych produktów wakacyjnych, odsprzedaży i wymiany należy przyjąć bardziej szczegółowe i konkretne przepisy dotyczące wymogów informacyjnych i akcji sprzedaży. Należy jasno przedstawić konsumentom handlowy cel zaproszeń na akcje sprzedaży. Należy wyjaśnić i zaktualizować przepisy dotyczące informacji udzielanych przed zawarciem umowy oraz samej umowy. Informacje powinny być udzielane konsumentom za pomocą środków łatwo dla nich dostępnych w danym czasie, aby mieli oni możliwość zapoznania się z nimi przed zawarciem umowy.
- (10) Konsumentom powinni móc żądać, a przedsiębiorcy nie powinni mieć możliwości odmowy, dostarczenia informacji udzielanych przed zawarciem umowy oraz sporządzenia umowy w wybranym przez konsumenta, znanym mu języku. Ponadto w celu ułatwienia wykonania i egzekwowania umowy powinno się zezwolić państwom członkowskim na wprowadzenie wymogu, że konsumentowi powinny być dostarczone kolejne wersje językowe umowy.
- (11) Aby umożliwić konsumentom pełne zrozumienie swoich praw i obowiązków wynikających z umowy, należy przyznać im termin, w którym będą mieli możliwość odstąpienia od umowy bez konieczności uzasadnienia odstąpienia i bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów. Obecnie długość tego terminu w poszczególnych państwach członkowskich jest różna, a dotychczasowe doświadczenia wskazują, że termin określony w dyrektywie 94/47/WE nie jest wystarczająco długi. W związku z tym termin ten należy wydłużyć w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i większej przejrzystości wobec konsumentów i przedsiębiorców. Długość tego terminu, zasady i skutki korzystania z prawa do odstąpienia od umowy należy ujednolicić.
- (12) Konsumentom powinni dysponować skutecznymi środkami dochodzenia swoich praw na wypadek naruszenia przez przedsiębiorców przepisów dotyczących informacji udzielanych przed zawarciem umowy lub samej umowy, zwłaszcza przepisów stanowiących, że umowa powinna zawierać wszystkie wymagane informacje i że w chwili zawarcia umowy konsument powinien otrzymać jej egzemplarz. Poza środkami dochodzenia swoich praw istniejącymi w prawie krajowym konsumentom powinien przysługiwać przedłużony termin odstąpienia od umowy, jeżeli przedsiębiorca nie dostarczy informacji. Wykonywanie prawa do odstąpienia od umowy powinno być nieodpłatne również we wspomnianym przedłużonym terminie niezależnie od usług, z jakich konsumenci mogli skorzystać. Upływ terminu do odstąpienia od umowy nie uniemożliwia konsumentom dochodzenia swoich praw zgodnie z prawem krajowym w przypadku naruszenia wymogów informacyjnych.
- (13) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów ⁽³⁾ powinno mieć zastosowanie do obliczania terminów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (14) W celu lepszej ochrony konsumenta należy doprecyzować zakaz płacenia zaliczki na rzecz przedsiębiorców lub na rzecz osoby trzeciej przed końcem terminu odstąpienia od umowy. W przypadku umów odsprzedaży zakaz płacenia zaliczki powinien obowiązywać do faktycznego czasu dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży, państwa członkowskie powinny móc jednak dowolnie regulować możliwość i zasady dokonywania płatności końcowych na rzecz pośredników w przypadku rozwiązania umowy odsprzedaży.
- (15) W przypadku umów o długoterminowy produkt wakacyjny cena, która ma być zapłacona w ratach, mogłaby uwzględniać możliwość dostosowania kolejnych kwot po pierwszym roku w celu zachowania rzeczywistej wartości rat, np. po uwzględnieniu inflacji.
- (16) W razie odstąpienia od umowy przez konsumenta w przypadku gdy cena jest częściowo lub w całości pokryta z kredytu udzielonego konsumentowi przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie porozumienia między nią a przedsiębiorcą, rozwiązanie umowy kredytowej nie powinno skutkować ponoszeniem jakichkolwiek kosztów przez konsumenta. Zasada ta powinna też obowiązywać w przypadku umów o inne usługi powiązane świadczone przez przedsiębiorcę lub przez osobę trzecią na podstawie porozumienia między tą stroną trzecią a przedsiębiorcą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

- (17) Konsumenci nie powinni być pozbawieni ochrony przyznanej na mocy niniejszej dyrektywy w przypadku gdy prawem właściwym dla danej umowy jest prawo państwa członkowskiego. Prawo właściwe dla danej umowy powinno zostać określone zgodnie ze wspólnotowymi przepisami w dziedzinie prawa prywatnego międzynarodowego, zwłaszcza zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych („Rzym I”) ⁽¹⁾. Na mocy tego rozporządzenia prawo państwa trzeciego może mieć zastosowanie szczególnie w przypadku gdy przedsiębiorca oferuje swoje produkty konsumentom przebywającym na wakacjach w państwie innym niż państwo ich zamieszkania. Ze względu na fakt, że takie praktyki handlowe są częste w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą i że umowy dotyczą znacznych kwot pieniędzy, należy przewidzieć dodatkowe zabezpieczenie, aby konsument w pewnych konkretnych sytuacjach, zwłaszcza gdy jurysdykcję w sprawie dotyczącej danej umowy mają sądy w jednym z państw członkowskich, nie został pozbawiony ochrony przyznanej mu na mocy niniejszej dyrektywy. Koncepcja ta odzwierciedla szczególną potrzebę ochrony konsumenta wynikającą z typowej złożoności, długoterminowego charakteru i finansowej istotności umów podlegających zakresowi zastosowania niniejszej dyrektywy.
- (18) Sądy mające jurysdykcję w postępowaniach, których przedmiot objęty jest niniejszą dyrektywą, powinny być określone zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽²⁾.
- (19) W celu zapewnienia pełnej skuteczności ochrony przyznanej konsumentom na mocy niniejszej dyrektywy, zwłaszcza jeśli chodzi o przestrzeganie przez przedsiębiorców wymogów informacyjnych zarówno przed podpisaniem umowy, jak i w samej umowie, jest konieczne, aby państwa członkowskie ustanowiły skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje za naruszenie przepisów niniejszej dyrektywy.
- (20) Należy zapewnić, aby osoby lub organizacje mające zgodnie z prawem krajowym uzasadniony interes w tym zakresie dysponowały środkami prawnymi umożliwiającymi wszczynanie postępowań w sprawie naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy.
- (21) Zachodzi konieczność opracowania w państwach członkowskich odpowiednich i skutecznych procedur odwoławczych w celu rozstrzygania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami. W tym celu państwa członkowskie powinny wspierać powoływanie organów publicznych lub prywatnych do pozasądowego rozstrzygania sporów.
- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby konsumenci byli odpowiednio informowani o krajowych przepisach transponujących niniejszą dyrektywę, i zachęcać

przedsiębiorców i twórców kodeksów postępowania do informowania konsumentów o kodeksach w tej dziedzinie. W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów organizacje konsumenckie mogłyby być informowane i zapraszane do udziału w opracowywaniu kodeksów postępowania.

- (23) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do usunięcia barier na rynku wewnętrznym i osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumenta.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (25) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania – do własnych potrzeb i w interesie Wspólnoty – i podania do publicznej wiadomości własnych tabel jak najdokładniej odzwierciedlających korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami jej transpozycji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

1. Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów przez zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do niektórych aspektów marketingu, sprzedaży i odsprzedaży praw z umów timeshare oraz umów o długoterminowe produkty wakacyjne, a także umów wymiany.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transakcji między przedsiębiorcą a konsumentem.

Niniejsza dyrektywa nie narusza ustawodawstwa krajowego, które:

- dotyczy środków ochrony prawnej w przepisach ogólnych prawa zobowiązań;
- dotyczy rejestracji nieruchomości lub ruchomości oraz przeniesienia własności nieruchomości;
- dotyczy warunków prowadzenia działalności gospodarczej lub systemów zezwoleń, lub wymogów dotyczących licencji; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- d) dotyczy określania prawnego charakteru praw będących przedmiotem umów objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „umowa timeshare” oznacza umowę zawartą na ponad rok, na podstawie której konsument odpłatnie nabywa prawo do korzystania z co najmniej jednego noclegowego miejsca zakwaterowania przez ponad jeden okres korzystania;
- b) „umowa o długoterminowy produkt wakacyjny” oznacza umowę zawartą na ponad rok, na podstawie której konsument za opłatą nabywa prawo głównie do otrzymywania zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem wraz z usługami związanymi z podróżą lub innymi usługami lub bez takich usług;
- c) „umowa odsprzedaży” oznacza umowę, na podstawie której przedsiębiorca za opłatą udziela konsumentowi pomocy w sprzedaży lub kupnie prawa z umowy timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego;
- d) „umowa wymiany” oznacza umowę, na podstawie której konsument za opłatą przystępuje do systemu wymiany, który umożliwia temu konsumentowi dostęp do noclegowego miejsca zakwaterowania lub innych usług w zamian za udzielenie innym osobom czasowego dostępu do korzyści dotyczących praw wynikających z jego umowy timeshare;
- e) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która działa w celu związanym z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wolnym zawodem oraz osobę działającą w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy;
- f) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która działa w celu niezwiązanym z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wolnym zawodem;
- g) „umowa dodatkowa” oznacza każdą umowę, na mocy której konsument nabywa usługi, które są związane z umową timeshare lub z umową o długoterminowy produkt wakacyjny i które są świadczone przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie porozumienia między tą stroną trzecią a przedsiębiorcą;
- h) „trwały nośnik” oznacza urządzenie umożliwiające konsumentowi lub przedsiębiorcy przechowywanie informacji kierowanych do niego osobiście w sposób, który daje mu do nich dostęp w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i który pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

- i) „kodeks postępowania” oznacza umowę lub zbiór zasad, które nie są wymagane na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa członkowskiego i które definiują postępowanie przedsiębiorców, którzy zobowiązali się do przestrzegania kodeksu w odniesieniu do jednej lub większej liczby określonych praktyk handlowych lub sektorów działalności gospodarczej;

- j) „twórca kodeksu” oznacza każdy podmiot, w tym przedsiębiorcę lub grupę przedsiębiorców, odpowiedzialny za redagowanie kodeksu postępowania, wprowadzanie do niego zmian lub nadzór nad jego przestrzeganiem przez wszystkich, którzy zobowiązali się do jego przestrzegania.

2. W celu obliczenia okresu obowiązywania umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, jak określono odpowiednio w ust. 1 lit. a) i b), uwzględnia się każde postanowienie umowy umożliwiające wydłużenie okresu wynikające z dorozumianego odnowienia lub przedłużenia umowy.

Artykuł 3

Reklama

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w każdej reklamie wskazano możliwość otrzymywania informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz podano, gdzie można je otrzymać.
2. Jeżeli jakkolwiek umowa timeshare, umowa o długoterminowy produkt wakacyjny, umowa odsprzedaży lub wymiany jest oferowana konsumentowi osobiście podczas akcji promocyjnych lub akcji sprzedaży, przedsiębiorca w zaproszeniu jasno przedstawia handlowy cel i charakter akcji.
3. Informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, są dostępne dla konsumenta przez cały czas trwania akcji.
4. Timeshare ani długoterminowy produkt wakacyjny nie są wprowadzane na rynek ani sprzedawane jako inwestycja.

Artykuł 4

Informacje udzielane przed zawarciem umowy

1. W odpowiednim czasie, zanim konsument zostanie związany umową lub ofertą, przedsiębiorca w sposób jasny i zrozumiały dostarcza konsumentowi dokładne i wystarczające następujące informacje:
- a) w przypadku umowy timeshare: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku I oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;
- b) w przypadku umowy o długoterminowy produkt wakacyjny: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku II oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;

c) w przypadku umowy odsprzedaży: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku III oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;

d) w przypadku umowy wymiany: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku IV oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza.

2. Przedsiębiorca dostarcza informacji, o których mowa w ust. 1, nieodpłatnie, na papierze lub na innym trwałym nośniku łatwo dostępnym dla konsumenta.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były sporządzane w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym konsument przebywa lub którego jest obywatelem, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty, zgodnie z wyborem konsumenta.

Artykuł 5

Umowa timeshare, umowa o długoterminowym produkcie wakacyjnym, umowa odsprzedaży lub wymiany

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowa była sporządzana na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym konsument przebywa lub którego jest obywatelem, zgodnie z wyborem konsumenta, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

Państwo członkowskie, w którym konsument przebywa, może jednak dodatkowo wymagać, aby:

a) w każdym przypadku konsument miał zapewnioną umowę w języku lub jednym z języków tego państwa członkowskiego, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty;

b) w przypadku umowy timeshare dotyczącej jednej konkretnej nieruchomości przedsiębiorca zapewniał konsumentowi uwierzytelnione tłumaczenie umowy w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym położona jest nieruchomość, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

Państwo członkowskie, na którego terytorium przedsiębiorca prowadzi sprzedaż, może wymagać, aby w każdym przypadku konsument miał zapewnioną umowę w języku lub jednym z języków tego państwa członkowskiego, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

2. Informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, stanowią integralną część umowy i nie podlegają zmianom, chyba że strony wyraźnie postanowią inaczej lub zmiany wynikają z nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych okoliczności niezależnych od przedsiębiorcy, których skutków nie można było

uniknąć nawet przy całkowitym zachowaniu należytej staranności.

Konsument jest informowany o tych zmianach przed zawarciem umowy, na papierze lub na innym trwałym nośniku łatwo dostępnym dla konsumenta.

Umowa wyraźnie wymienia wszelkie takie zmiany.

3. Oprócz informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1, umowa zawiera:

a) określenie tożsamości, miejsca zamieszkania/siedziby i podpisy stron; oraz

b) datę i miejsce zawarcia umowy.

4. Przed zawarciem umowy przedsiębiorca wyraźnie zwraca uwagę konsumenta na prawo do odstąpienia od umowy, na długość terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 6, oraz na zakaz płacenia zaliczek przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 9.

Odpowiednie postanowienia umowy są oddzielnie podpisywane przez konsumenta.

Umowa zawiera oddzielny standardowy formularz odstąpienia od umowy przedstawiony w załączniku V, który ma na celu ułatwienie korzystania z prawa odstąpienia od umowy zgodnie z art. 6.

5. W momencie zawarcia umowy konsument otrzymuje przynajmniej jeden egzemplarz umowy.

Artykuł 6

Prawo do odstąpienia od umowy

1. Poza środkami ochrony prawnej, które są dostępne dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, by konsumentowi przysługiwało w terminie czterech dni kalendarzowych prawo odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy odsprzedaży lub umowy wymiany, bez podania powodu.

2. Termin odstąpienia od umowy biegnie:

a) od dnia zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej; lub

b) od dnia, w którym konsument otrzymał umowę lub wiążącą umowę przedwstępną, jeśli dzień ten następuje po dniu, o którym mowa w lit. a).

3. Termin odstąpienia upływa:

- a) po roku i czternastu dniach kalendarzowych od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli osobny standardowy formularz odstąpienia od umowy wymagany na mocy art. 5 ust. 4 nie zostanie wypełniony przez przedsiębiorcę i dostarczony konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku;
- b) po trzech miesiącach i czternastu dniach kalendarzowych od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym mający zastosowanie standardowy formularz informacyjny określony w załącznikach I do IV, nie zostały dostarczone konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku.

Ponadto państwa członkowskie przewidują odpowiednie sankcje zgodnie z art. 15, w szczególności w przypadku gdy po upływie terminu do odstąpienia od umowy przedsiębiorca nie spełnia wymogów informacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Jeżeli osobny standardowy formularz odstąpienia od umowy wymagany na mocy art. 5 ust. 4 został wypełniony przez przedsiębiorcę i dostarczony konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w terminie jednego roku od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, termin odstąpienia od umowy rozpoczyna się w dniu otrzymania przez konsumenta tego formularza. Podobnie, jeżeli informacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 łącznie z mającym zastosowanie standardowym formularzem informacyjnym określonym w załącznikach I–IV, została dostarczona konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w terminie trzech miesięcy od daty, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, to termin odstąpienia od umowy rozpoczyna się od dnia, w którym konsument otrzymał te informacje.

5. W przypadku gdy umowa wymiany oferowana jest konsumentowi wraz i jednocześnie z umową timeshare, to do obydwu umów stosuje się tylko jeden termin odstąpienia od umowy zgodnie z ust. 1. Termin odstąpienia odnoszący się do obu umów obliczany jest zgodnie z przepisami ust. 2, mającymi zastosowanie do umowy timeshare.

Artykuł 7

Zasady dotyczące wykonywania prawa do odstąpienia od umowy

Jeżeli konsument zamierza wykonać prawo do odstąpienia od umowy przed upływem terminu odstąpienia od umowy, to powiadamia przedsiębiorcę na papierze lub innym trwałym nośniku o swojej decyzji dotyczącej odstąpienia od umowy. Konsument może skorzystać ze standardowego formularza odstąpienia od umowy przedstawionego w załączniku V i dostarczonego przez przedsiębiorcę zgodnie z art. 5 ust. 4. Termin odstąpienia jest zachowany, jeżeli zawiadomienie zostało wysłane przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.

Artykuł 8

Skutki wykonania prawa do odstąpienia od umowy

1. Wykonanie przez konsumenta prawa do odstąpienia od umowy skutkuje ustaniem obowiązku wykonania umowy przez strony.
2. Jeśli konsument wykona prawo do odstąpienia od umowy, nie ponosi żadnych kosztów ani też odpowiedzialności za wartości odpowiadające usługom, które mogły zostać wykonane przed odstąpieniem od umowy.

Artykuł 9

Zaliczka

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do umów timeshare, umów o długoterminowy produkt wakacyjny i umów wymiany zakazane były wszelkie zaliczki, udzielanie gwarancji, blokada środków pieniężnych na rachunku, wyraźne uznanie długu lub wszelkie inne świadczenia konsumenta na rzecz przedsiębiorcy lub osoby trzeciej przed upływem terminu do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 6 ust. 1–4.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do umów odsprzedaży wszelkie zaliczki, udzielanie gwarancji, blokada środków pieniężnych na rachunku, wyraźne uznanie długu lub wszelkie inne świadczenia konsumenta na rzecz przedsiębiorcy lub osoby trzeciej były zakazane do czasu dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży w innym trybie.

Artykuł 10

Przepisy szczegółowe dotyczące umów o długoterminowy produkt wakacyjny

1. W przypadku umów o długoterminowy produkt wakacyjny zapłata dokonywana jest w systemie ratalnym. Jakkolwiek forma płatności ceny określonej w umowie inna niż system ratalny jest zakazana. Opłaty, w tym wszelkie opłaty członkowskie, dzielone są na roczne raty o równej wartości. Przedsiębiorca przesyła pisemne wezwanie do zapłaty, na papierze lub innym trwałym nośniku, przynajmniej czternaście dni kalendarzowych przed każdym terminem płatności.

2. Począwszy od drugiej raty, konsument może rozwiązać umowę bez jakichkolwiek sankcji za wypowiedzeniem złożonym przedsiębiorcy w terminie czternastu dni kalendarzowych od otrzymania wezwania do zapłaty danej raty. Prawo to pozostaje bez wpływu na prawo do rozwiązania umowy określone w obowiązującym prawodawstwie krajowym.

Artykuł 11

Rozwiązanie umów dodatkowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy konsument wykonuje prawo do odstąpienia od umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, wszelkie dodatkowe umowy wymiany lub inne umowy dodatkowe były automatycznie rozwiązane, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów przez konsumenta.

2. Bez uszczerbku dla art. 15 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki⁽¹⁾, jeżeli cena jest w całości lub częściowo pokryta z kredytu udzielonego konsumentowi przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie umowy między osobą trzecią a przedsiębiorcą, to umowa kredytu zostaje rozwiązana, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów przez konsumenta, jeżeli konsument wykonał prawo do odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny umowy odsprzedaży lub umowy wymiany.

3. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe warunki rozwiązania tego rodzaju umów.

Artykuł 12

Bezwzględnie wiążący charakter dyrektywy i jej stosowanie w sprawach międzynarodowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy prawo właściwe dla umowy jest prawem jednego z państw członkowskich, konsumenci nie mogli zrezygnować z praw przysługujących im na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, to konsumenci nie mogą zostać pozbawieni ochrony, jaką zapewnia niniejsza dyrektywa, w kształcie, w jakim została ona wdrożona w państwie członkowskim sądu:

— jeśli którakolwiek z nieruchomości jest położona na terytorium jednego z państw członkowskich, lub

— w przypadku umowy niezwiązanej bezpośrednio z nieruchomością, jeśli przedsiębiorca wykonuje swoją działalność gospodarczą lub zawodową w jednym z państw członkowskich lub w jakikolwiek sposób kieruje taką działalnością do jednego z państw członkowskich, a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

Artykuł 13

Dochodzenie praw na drodze sądowej lub administracyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają w interesie konsumentów odpowiednie i skuteczne środki służące zagwarantowaniu przestrzegania przez przedsiębiorców niniejszej dyrektywy.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują przepisy, w których ramach przynajmniej jeden z wymienionych poniżej organów, określonych w prawie krajowym, jest uprawniony do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem krajowym przed sądami lub właściwymi organami administracyjnymi w celu zapewnienia stosowania przepisów krajowych wprowadzających w życie niniejszą dyrektywę:

- a) podmioty i organy publiczne lub ich przedstawiciele;
- b) organizacje konsumenckie mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów;
- c) organizacje zawodowe mające uzasadniony interes w podejmowaniu działań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

Artykuł 14

Informowanie konsumentów i dochodzenie praw na drodze pozasądowej

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki w celu poinformowania konsumentów o prawie krajowym transponującym niniejszą dyrektywę oraz, w stosownych przypadkach, zachęcają przedsiębiorców i twórców kodeksów do informowania konsumentów o ich kodeksach postępowania.

Komisja zachęca w szczególności organy, organizacje i stowarzyszenia branżowe do opracowywania na poziomie wspólnotowym kodeksów postępowania mających na celu ułatwienie wdrożenia niniejszej dyrektywy zgodnie z prawem wspólnotowym. Zachęca również przedsiębiorców i ich organizacje branżowe do informowania konsumentów o wszelkich tego rodzaju kodeksach, w tym – w odpowiednim przypadku – za pomocą specjalnego oznakowania.

2. Państwa członkowskie wspierają ustanawianie oraz opracowywanie odpowiednich i skutecznych pozasądowych procedur dotyczących skarg i dochodzenia praw mających na celu rozstrzygnięcie sporów konsumenckich na mocy niniejszej dyrektywy, a także w odpowiednich przypadkach zachęcają przedsiębiorców i ich organizacje branżowe do informowania konsumentów o wszelkich takich pozasądowych procedurach dotyczących skarg i dochodzenia praw.

Artykuł 15

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie sankcje, na wypadek naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 16

Transpozycja

1. Najpóźniej do dnia 23 lutego 2011 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 23 lutego 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjmowanych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 17***Przegląd**

Komisja dokonuje przeglądu niniejszej dyrektywy i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie najpóźniej do dnia 23 lutego 2014 r.

Jeśli będzie to konieczne, Komisja przedstawia kolejne wnioski w celu dostosowania dyrektywy do zmian zachodzących w omawianej dziedzinie.

Komisja może zwrócić się do państw członkowskich i do krajowych organów regulacyjnych o przekazanie informacji.

*Artykuł 18***Uchylenie**

Dyrektywa 94/47/WE zostaje uchylona.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VI.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 20***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW TIMESHARE

Część 1:

Nazwa, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu (np. opis nieruchomości): Dokładny charakter i zakres prawa lub praw będących przedmiotem umowy
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, w razie konieczności, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie: Jeśli umowa dotyczy konkretnej nieruchomości w budowie – termin, w którym miejsce zakwaterowania i usługi/obiekty będą gotowe/dostępne:
Cena, jaką zapłaci konsument za nabycie prawa lub praw: Streszczenie dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. opłaty roczne, inne opłaty stałe, opłaty specjalne, podatki lokalne):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi (np. energia elektryczna, woda, utrzymanie obiektów, wywóz śmieci) oraz określenie kwoty, jaką konsument za nie zapłaci: Zestawienie obiektów udostępnionych konsumentowi (np. basen lub sauna): Czy korzystanie z tych obiektów jest zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeśli nie, należy określić, co zawarto w kosztach, a co jest dostępne odpłatnie:
Czy możliwe jest przystąpienie do programu wymiany? Jeśli tak, proszę podać nazwę programu wymiany: Określenie kosztów członkostwa/wymiany:
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne

- Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej.
- Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.
- Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie.
- Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta.

Podpis konsumenta:

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

1) INFORMACJE DOTYCZĄCE NABYTYCH PRAW

- warunki regulujące korzystanie z prawa będącego przedmiotem umowy na terytorium państwa członkowskiego lub państw członkowskich, na którym znajduje się dana nieruchomość lub nieruchomości, oraz informacja, czy te warunki zostały spełnione, a jeśli nie, to który z nich nie został jeszcze spełniony,
- jeśli umowa przewiduje prawa do zajęcia miejsca zakwaterowania wybranego z grupy miejsc, informacje dotyczące ograniczeń korzystania przez konsumenta z dowolnego miejsca zakwaterowania w grupie takich miejsc w dowolnym czasie;

2) INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTU UMOWY

- jeśli umowa dotyczy konkretnej nieruchomości, dokładny i szczegółowy opis tej nieruchomości oraz jej położenia; jeśli umowa dotyczy pewnej liczby nieruchomości (ang. *multi-resorts*), dokładny opis nieruchomości i ich położenia; jeśli umowa dotyczy zakwaterowania niebędącego nieruchomością, odpowiedni opis miejsca zakwaterowania i wyposażenia,
- usługi (np. energia elektryczna, woda, konserwacja, wywóz śmieci), do których konsument ma lub będzie miał dostęp, oraz warunki, na jakich będzie się to odbywać,
- w odpowiednich przypadkach obiekty wspólne, takie jak basen, sauna itp., do których konsument ma lub może mieć dostęp, oraz warunki, na jakich będzie się to odbywać;

3) DODATKOWE WYMOGI DOTYCZĄCE MIEJSCA ZAKWATEROWANIA W BUDOWIE (w odpowiednich przypadkach)

- zaawansowanie prac związanych z budową miejsca zakwaterowania i udostępnieniem usług pozwalających na pełne korzystanie z niego (instalacja elektryczna, wodociągowa, gazowa oraz telefoniczna) a także z budową wszelkich obiektów, do których konsument będzie miał dostęp,
- termin zakończenia prac związanych z budową miejsca zakwaterowania i udostępnieniem usług pozwalających na pełne korzystanie z niego (instalacja gazowa, elektryczna, wodociągowa i telefoniczna) oraz racjonalne oszacowanie terminu ukończenia prac we wszelkich obiektach, do których konsument będzie miał dostęp,
- numer pozwolenia na budowę oraz nazwa i pełny adres właściwego organu lub nazwy i pełne adresy właściwych organów,
- gwarancje dotyczące prac mających na celu budowę miejsca zakwaterowania lub gwarancje dotyczące zwrotu każdej wpłaconej kwoty, jeżeli miejsce zakwaterowania nie zostało wykończony, a w odpowiednich przypadkach, zasady regulujące działanie takich gwarancji;

ZAŁĄCZNIK II

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW W SPRAWIE
DŁUGOTERMINOWYCH PRODUKTÓW WAKACYJNYCH

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu: Dokładny charakter i treść prawa lub praw będących przedmiotem umowy:
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, jeśli to konieczne, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie:
Cena, którą konsument ma zapłacić za nabycie prawa lub praw, w tym wszelkie powtarzające się cyklicznie koszty, których wystąpienia konsument powinien się spodziewać, wynikające z prawa konsumenta do uzyskania dostępu do miejsca zakwaterowania, podróży oraz wszelkich niżej wymienionych przynależnych produktów i usług: Harmonogram rozłożonych w czasie płatności wspomnianej ceny, określający równą wysokość rat w każdym roku trwania umowy oraz terminy płatności: Po pierwszym roku kolejne kwoty można korygować, aby utrzymać realną wartość rat, np. przez uwzględnienie inflacji. Streszczenie dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. roczne składki członkowskie):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi (np. zniżka na hotele i przeloty): Czy są one zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeżeli nie, należy określić, co jest zawarte w kosztach, a co jest dostępne odpłatnie (np. roczna składka członkowska obejmuje pobyt przez 3 noce, a wszelkie inne koszty zakwaterowania muszą być opłacone osobno):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne

- Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiejkolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej.
- Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.
- Konsument może rozwiązać umowę bez jakichkolwiek sankcji za wypowiedzeniem przekazany przedsiębiorcy w terminie czternastu dni kalendarzowych od otrzymania wezwania do zapłaty każdej rocznej raty.
- Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie.
- Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta.

Podpis konsumenta:

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

1) INFORMACJE DOTYCZĄCE NABYTYCH PRAW

- odpowiedni i zgodny z prawdą opis zniżek przysługujących przy rezerwacjach w przyszłości, zilustrowany zestawem przykładów pochodzących z niedawnych ofert,
- informacje o ograniczeniu możliwości korzystania przez klienta z tych praw, jak np. ograniczona dostępność lub oferty realizowane według kolejności zgłoszeń, ograniczenia czasowe związane ze szczególnymi zniżkami promocyjnymi i specjalnymi;

2) INFORMACJE DOTYCZĄCE ROZWIĄZANIA UMOWY

- w odpowiednich przypadkach informacje dotyczące możliwości rozwiązywania umów dodatkowych i konsekwencji takiego rozwiązania,
- warunki rozwiązania umowy, skutki rozwiązania i informacje o odpowiedzialności spoczywającej na konsumentach, związanej z wszelkimi kosztami mogącymi wynikać z takiego rozwiązania;

3) INFORMACJE DODATKOWE

- informacje o języku lub językach, które mogą być używane w celu komunikacji z przedsiębiorcą w związku z umową, na przykład przy rozpatrywaniu skarg i wniosków,
- w odpowiednim przypadku informacje o możliwości pozasądowego rozwiązywania sporów.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK III

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW ODSPRZEDAŻY

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis usług (np. marketing):
Czas obowiązywania umowy:
Cena, jaką ma zapłacić konsument za nabycie usług: Zarys dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. podatki lokalne, opłaty notarialne, koszty reklamy):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne — Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej. — Do czasu faktycznego dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży obowiązuje zakaz pobierania zaliczek od konsumenta. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich. — Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie. — Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta. Podpis konsumenta:
--

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

- warunki rozwiązania umowy, skutki rozwiązania i informacje o odpowiedzialności spoczywającej na konsumentie, związanej z wszelkimi kosztami mogącymi wynikać z takiego rozwiązania,
- informacje o języku lub językach, które mogą być używane do komunikacji z przedsiębiorcą w związku z umową, na przykład przy rozpatrywaniu skarg i wniosków,
- w odpowiednim przypadku informacje o możliwości pozasądowego rozwiązywania sporów.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW WYMIANY

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu: Dokładny charakter i treść prawa lub praw będących przedmiotem umowy:
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, jeśli to konieczne, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie:
Cena, jaką ma zapłacić konsument z tytułu składek członkowskich związanych z udziałem w systemie wymiany: Zarys dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. opłaty roczne, inne opłaty stałe, specjalne opłaty, podatki lokalne):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi: Czy są one zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeżeli nie, należy określić rodzaj kosztów i kwoty (np. szacunkowa cena, którą należy zapłacić za poszczególne transakcje wymiany, wraz z wszelkimi opłatami dodatkowymi):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne — Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiejkolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej. W przypadkach gdy umowa wymiany oferowana jest wraz i jednocześnie z umową timeshare, do obydwu umów stosuje się jeden termin odstąpienia od umowy. — Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich. — Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie. — Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta. Podpis konsumenta:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK V

OSOBNY STANDARDOWY FORMULARZ ODSTĄPIENIA UŁATWIAJĄCY SKORZYSTANIE Z PRAWA DO ODSTĄPIENIA OD UMOWY

Prawo do odstąpienia od umowy

Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych.

Prawo do odstąpienia od umowy przysługuje od dnia (wypełnia przedsiębiorca przed przekazaniem formularza konsumentowi).

W przypadku gdy konsument nie otrzymał niniejszego formularza, termin odstąpienia rozpoczyna bieg w dniu otrzymania niniejszego formularza przez konsumenta, ale upływa w każdym razie po 1 roku i 14 dniach kalendarzowych.

W przypadku gdy konsument nie uzyskał wszystkich wymaganych informacji, termin odstąpienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym konsument otrzymał te informacje, ale w każdym przypadku upływa po 3 miesiącach i 14 dniach kalendarzowych.

Aby wykonać prawo do odstąpienia od umowy, konsument powiadamia przedsiębiorcę z wykorzystaniem trwałego nośnika (np. pisma wysłanego pocztą lub korespondencji elektronicznej) korzystając z adresu oraz nazwy/nazwiska podanych poniżej. Konsument może posłużyć się niniejszym formularzem, ale nie jest to obowiązkowe.

Korzystając z prawa do odstąpienia od umowy, konsument nie jest zobowiązany do poniesienia żadnych kosztów.

Oprócz prawa do odstąpienia od umowy przepisy krajowego prawa umów mogą przewidywać inne prawa konsumenta, np. prawo do rozwiązania umowy w przypadku niedostarczenia wszystkich informacji.

Zakaz zapłaty zaliczek

Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd.

Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.

Powiadomienie o odstąpieniu od umowy

- Do (nazwa i adres przedsiębiorcy) (*):
- Niniejszym oświadczam/oświadczamy (**), że odstępuję/odstępujemy (**) od umowy
- Data zawarcia umowy (*):
- Nazwisko(-a) konsumenta(-ów) (***):
- Adres(-y) konsumenta(-ów) (***):
- Podpis(-y) konsumenta(-ów) (wyłącznie w przypadku powiadomienia w formie papierowej) (***)
- Data (***)

(*) Wypełnia przedsiębiorca przed przekazaniem formularza konsumentowi.

(**) Niepotrzebne skreślić.

(***) Wypełnia konsument w przypadku skorzystania z tego formularza w celu odstąpienia od umowy.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK VI

TABELA KORELACJI MIĘDZY PRZEPISAMI NINIEJSZEJ DYREKTYWY A PRZEPISAMI DYREKTYWY 94/47/WE

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1, akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2, akapit pierwszy
Artykuł 1, akapit drugi	—
Artykuł 1, akapit trzeci	Artykuł 1 ust. 2, akapit drugi
Artykuł 2, tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. b) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. c) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. d) (nowy)
Artykuł 2, akapit drugi	—
Artykuł 2, akapit trzeci	Artykuł 2 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2, akapit czwarty	Artykuł 2 ust. 1 lit. f)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. g) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. h) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. i) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. j) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 2 (nowy)
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 1
—	Artykuł 3 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 3 ust. 3 (nowy)
—	Artykuł 3 ust. 4 (nowy)
Artykuł 4, akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 1, akapit pierwszy, i art. 5 ust. 2, akapit pierwszy
Artykuł 4, akapit drugi	Artykuł 4 ust. 3 i art. 5 ust. 1
—	Artykuł 4 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 5 ust. 4 (nowy)
—	Artykuł 5 ust. 5 (nowy)
Artykuł 5 ust. 1, zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1, akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2
Artykuł 5 ust. 1, akapit drugi	Artykuł 6 ust. 3 i art. 6 ust. 4
Artykuł 5 ust. 1, akapit trzeci	Artykuł 6 ust. 3
—	Artykuł 6 ust. 5 (nowy)

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 7
—	Artykuł 8 ust. 1 (nowy)
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 6	Artykuł 9 ust. 1
—	Artykuł 9 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 10 ust. 1 (nowy)
—	Artykuł 10 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 11 ust. 1 (nowy)
Artykuł 7, akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 7, akapit drugi	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 8	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 9	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 10	Artykuł 13 i 15
Artykuł 11	—
—	Artykuł 14 ust. 1 (nowy)
—	Artykuł 14 ust. 2 (nowy)
Artykuł 12	Artykuł 16
—	Artykuł 17 (nowy)
—	Artykuł 18 (nowy)
—	Artykuł 19 (nowy)
Artykuł 13	Artykuł 20
Załącznik	Załącznik I
Załącznik, lit. a)	Artykuł 5 ust. 3 lit. a), i załącznik I, część 1, pierwsza kratka
Załącznik, lit. b)	Załącznik I, część 1, trzecia kratka, i załącznik I, część 3, pkt 1, tiret pierwsze
Załącznik, lit. c)	Załącznik I, część 1, druga kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 1)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 2)	Załącznik I, część 1, czwarta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 3, tiret drugie
Załącznik, lit. d) pkt 3)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret trzecie
Załącznik, lit. d) pkt 4)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 5)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret czwarte
Załącznik, lit. e)	Załącznik I, część 1, szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret drugie

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Załącznik, lit. f)	Załącznik I, część 1, szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret trzecie
Załącznik, lit. g)	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret pierwsze
Załącznik, lit. h)	Załącznik I, część 1, czwarta kratka
Załącznik, lit. i)	Załącznik I, część 1, piąta i szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 4, tiret pierwsze
Załącznik, lit. j)	Załącznik I, część 2, tiret trzecie
Załącznik, lit. k)	Załącznik I, część 2, siódma kratka, i załącznik I, część 3, pkt 6, tiret drugie
Załącznik, lit. l)	Załącznik I, część 2, pierwsze i trzecie tiret, załącznik I, część 3, pkt 5, tiret pierwsze, i załącznik V (nowy)
Załącznik, lit. m)	Artykuł 5 ust. 3, lit. b)
—	Załącznik I, część 1, ósma kratka (nowa)
—	Załącznik I, część 2, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 2, tiret czwarte (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 1, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 4, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 5, drugie tiret (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret trzecie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret czwarte (nowe)
—	Załączniki II do V (nowe)

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 27 stycznia 2009 r.

w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych Estonii dotyczących wydatków w zakresie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 150)

(Jedynie tekst w języku estońskim jest autentyczny)

(2009/85/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 i 39,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Komisji 2008/395/WE⁽²⁾ rozliczono za rok budżetowy 2007 rachunki wszystkich agencji płatniczych z wyjątkiem estońskiej agencji płatniczej „PRIA” i maltańskiej agencji płatniczej „MRAE”.

(2) W świetle otrzymanych nowych informacji oraz wyników dodatkowych kontroli Komisja jest już

w stanie podjąć decyzję w sprawie wydatków w zakresie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich dotyczącą kompletności, dokładności i prawdziwości ksiąg rachunkowych przekazanych przez estońską agencję płatniczą „PRIA”.

(3) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 niniejsza decyzja nie ma wpływu na podjęcie przez Komisję późniejszych decyzji wykluczających z finansowania wspólnotowego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rachunki estońskiej agencji płatniczej „PRIA” w odniesieniu do wydatków w zakresie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007 niniejszym zostają rozliczone.

Kwoty, które zgodnie z niniejszą decyzją podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego w zakresie działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich mających zastosowanie w Estonii, są określone w załączniku I i załączniku II.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2008, s. 25.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH

ROK BUDŻETOWY 2007 – WYDATKI EFRG NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

KWOTA PODLEGAJĄCA ZWROTOWI OD LUB PŁATNA NA RZECZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

PC	2007 – Wydatki na rzecz agencji płatniczych, których rachunki są		Suma kolumn a i b	Redukcje	Ogółem	Okresowe płatności zwracane państwom członkowskim w roku budżetowym	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego ⁽¹⁾
	rozliczone	wyłączone z rozliczenia					
	= wydatki zadeklarowane w deklaracji rocznej	= suma okresowych płatności zwracanych państwom członkowskim w roku budżetowym					
	a	b	c = a + b	d	e = c + d	f	g = e - f
EE	40 720 193,48	0,00	40 720 193,48	0,00	40 720 193,48	36 236 291,00	4 483 902,48

(1) Z uwagi na to, że wypłaty osiągnęły 95 % planu finansowego, kwoty pozostające do zapłaty wobec EE zostaną wypłacone wraz z zamknięciem programu.

ZAŁĄCZNIK II

ROZLICZONE WYDATKI WEDŁUG DZIAŁAŃ NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH EFRG ZA ROK BUDŻETOWY 2007 W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

RÓŻNICE MIĘDZY ROCZNYMI SPRAWOZDANIAMI FINANSOWYMI A DEKLARACJAMI WYDATKÓW

PC	Nr	Działania	Wydatki w 2007 r. Załącznik I kolumna „a”	Redukcje Załącznik I kolumna „d”	Kwota rozliczona w 2007 r. Załącznik I kolumna „e”
EE	Nr	Działania	i	ii	iii = i + ii
	1	Wsparcie inwestycji na rzecz gospodarowania odpadami zwierzęcymi	6 551 632,40	0,00	6 551 632,40
	2	Zachęcanie do ulepszania i rozwoju	20 321 752,46	0,00	20 321 752,46
	3	Zachęcanie do tworzenia grup producentów	101 134,83	0,00	101 134,83
	4	Promowanie kształcenia zawodowego rolników	2 566 539,21	0,00	2 566 539,21
	5	Usługi techniczne i doradcze dla rolników	6 225 307,60	0,00	6 225 307,60
	6	Wcześniejsze emerytury	4 021 137,22	0,00	4 021 137,22
	7	Wsparcie dla młodych rolników	932 689,76	0,00	932 689,76
	8	Spełnianie norm UE	0,00	0,00	0,00
	9	Przyjęcie środków rolno-środowiskowych	0,00	0,00	0,00
	10	Działania rolno-środowiskowe na rzecz ochrony walorów przyrodniczych	0,00	0,00	0,00
	11	Zalesianie	0,00	0,00	0,00
	12	Poprawa infrastruktury na rzecz rozwoju hodowli	0,00	0,00	0,00
	13	Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania	0,00	0,00	0,00
	14	Wsparcie dla systemów jakości	0,00	0,00	0,00
	15	Wsparcie dla tradycyjnego przetwórstwa na małą skalę	0,00	0,00	0,00
	16	Ochrona rolniczych i tradycyjnych krajobrazów	0,00	0,00	0,00
	17	Ochrona przed pożarami lasów i innymi klęskami żywiołowymi	0,00	0,00	0,00
	18	Zalesianie gruntów nierolnych	0,00	0,00	0,00
	19	Poprawa procesu zbiorów	0,00	0,00	0,00
	20	Wsparcie techniczne dla wdrażania, monitoringu	0,00	0,00	0,00
	21	Wsparcie techniczne wspólnych inicjatyw na poziomie lokalnym	0,00	0,00	0,00
		Razem	40 720 193,48	0,00	40 720 193,48

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 stycznia 2009 r.****w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Austrii, Belgii i Niemczech dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2007***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 420)***(Jedynie teksty w językach niemieckim, niderlandzkim i francuskim są autentyczne)****(2009/86/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 i 33,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2008/397/WE ⁽²⁾ rozliczono za rok budżetowy 2007 rachunki wszystkich agencji płatniczych z wyjątkiem austriackiej agencji płatniczej „AMA”, belgijskich agencji płatniczych „ALV” i „Région wallonne”, niemieckich agencji płatniczych „Baden-Württemberg” i „Bayern”, greckiej agencji płatniczej „OPEKEPE”, fińskiej agencji płatniczej „MAVI” oraz portugalskiej agencji płatniczej „IFAP”.
- (2) W świetle otrzymanych nowych informacji oraz wyników dodatkowych kontroli Komisja jest już w stanie podjąć decyzję dotyczącą wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w sprawie kompletności, dokładności i prawdziwości ksiąg rachunkowych przekazanych przez austriacką agencję płatniczą „AMA”, belgijskie agencje płatnicze „ALV” i „Région wallonne” oraz niemieckie agencje płatnicze „Baden-Württemberg” i „Bayern”.

- (3) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, niniejsza decyzja nie ma wpływu na podjęcie przez Komisję późniejszych decyzji wykluczających z finansowania wspólnotowego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rachunki austriackiej agencji płatniczej „AMA”, belgijskich agencji płatniczych „ALV” i „Région wallonne” oraz niemieckich agencji płatniczych „Baden-Württemberg” i „Bayern”, w odniesieniu do wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2007, niniejszym zostają rozliczone.

Kwoty, które zgodnie z niniejszą decyzją podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego w ramach każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 33 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, są określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii, Królestwa Belgii oraz Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2008, s. 40.

ZAŁĄCZNIK

ROZLICZENIE WYDATKÓW EFRROW WYŁĄCZONYCH Z ROZLICZENIA WG PROGRAMU I DZIAŁANIA
NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH ZA ROK BUDŻETOWY 2007KWOTY PODLEGAJĄCE ZWROTOWI OD LUB PŁATNE NA RZECZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO W RAMACH
PROGRAMU

(w EUR)

CCI: program/działanie	Wydatki w 2007 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Rozliczona kwota zatwierdzona za rok budżetowy 2007	Okresowe płatności zwracane państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkow- skiego w kolejnej deklaracji
AT: 2007AT06RPO001	i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
111	3 158 372,63	0,00	3 158 372,63	0,00	3 158 372,63	3 158 372,63	0,00
112	3 908 233,15	0,00	3 908 233,15	0,00	3 908 233,15	3 908 233,15	0,00
121	9 235 304,14	0,00	9 235 304,14	0,00	9 235 304,14	9 235 304,14	0,00
122	3 294 281,45	0,00	3 294 281,45	0,00	3 294 281,45	3 294 281,45	0,00
123	2 191 695,41	0,00	2 191 695,41	0,00	2 191 695,41	2 191 695,41	0,00
125	5 401 861,15	0,00	5 401 861,15	0,00	5 401 861,15	5 401 861,15	0,00
211	298 848,34	0,00	298 848,34	0,00	298 848,34	298 848,34	0,00
212	131 066,58	0,00	131 066,58	0,00	131 066,58	131 066,58	0,00
214	37 084 625,03	0,00	37 084 625,03	0,00	37 084 625,03	37 084 625,03	0,00
221	149 747,87	0,00	149 747,87	0,00	149 747,87	149 747,87	0,00
226	2 085 551,36	0,00	2 085 551,36	0,00	2 085 551,36	2 085 551,36	0,00
311	827 659,84	0,00	827 659,84	0,00	827 659,84	827 659,84	0,00
321	6 898 491,47	0,00	6 898 491,47	0,00	6 898 491,47	6 898 491,47	0,00
322	223 025,38	0,00	223 025,38	0,00	223 025,38	223 025,38	0,00
323	934 078,97	0,00	934 078,97	0,00	934 078,97	934 078,97	0,00
511	3 663 758,63	0,00	3 663 758,63	0,00	3 663 758,63	3 663 758,63	0,00
Razem	79 486 601,40	0,00	79 486 601,40	0,00	79 486 601,40	79 486 601,40	0,00
BE: 2007BE06RPO001	i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
111	1 301 988,20	0,00	1 301 988,20	0,00	1 301 988,20	1 301 988,20	0,00
112	2 273 234,91	0,00	2 273 234,91	0,00	2 273 234,91	2 273 234,86	0,05
114	209 790,00	0,00	209 790,00	0,00	209 790,00	209 790,00	0,00
121	11 929 557,45	0,00	11 929 557,45	0,00	11 929 557,45	11 929 554,14	3,31
123	35 905,58	0,00	35 905,58	0,00	35 905,58	35 905,58	0,00
213	311 355,00	0,00	311 355,00	0,00	311 355,00	311 355,00	0,00
214	8 017 687,58	0,00	8 017 687,58	0,00	8 017 687,58	8 017 670,58	17,00
221	186 511,63	0,00	186 511,63	0,00	186 511,63	186 511,40	0,23
227	34 254,60	0,00	34 254,60	0,00	34 254,60	34 254,60	0,00
311	355 114,08	0,00	355 114,08	0,00	355 114,08	355 113,99	0,09
511	23 346,27	0,00	23 346,27	0,00	23 346,27	23 346,26	0,01
Razem	24 678 745,30	0,00	24 678 745,30	0,00	24 678 745,30	24 678 724,61	20,69
BE: 2007BE06RPO002	i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
112	568 902,71	0,00	568 902,71	0,00	568 902,71	568 902,30	0,41
121	1 001 347,40	0,00	1 001 347,40	0,00	1 001 347,40	1 001 345,70	1,70
214	12 388 593,98	0,00	12 388 593,98	0,00	12 388 593,98	12 388 595,00	- 1,02
511	9 099,20	0,00	9 099,20	0,00	9 099,20	9 099,00	0,20
Razem	13 967 943,29	0,00	13 967 943,29	0,00	13 967 943,29	13 967 942,00	1,29

(w EUR)

CCI: program/działanie	Wydatki w 2007 r.	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Rozliczona kwota zatwierdzona za rok budżetowy 2007	Okresowe płatności zwracane państwu członkowskiemu za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego w kolejnej deklaracji
DE: 2007DE06RPO003	i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
123	1 125 569,50	0,00	1 125 569,50	0,00	1 125 569,50	1 125 569,50	0,00
212	1 828 100,21	0,00	1 828 100,21	0,00	1 828 100,21	1 828 100,21	0,00
214	47 585 258,80	0,00	47 585 258,80	0,00	47 585 258,80	47 585 258,80	0,00
225	202 164,16	0,00	202 164,16	0,00	202 164,16	202 164,16	0,00
313	397 179,32	0,00	397 179,32	0,00	397 179,32	397 179,32	0,00
323	175 079,31	0,00	175 079,31	0,00	175 079,31	175 079,31	0,00
331	15 000,00	0,00	15 000,00	0,00	15 000,00	15 000,00	0,00
341	454 059,46	0,00	454 059,46	0,00	454 059,46	454 059,46	0,00
511	1 268,10	0,00	1 268,10	0,00	1 268,10	1 268,10	0,00
Razem	51 783 678,86	0,00	51 783 678,86	0,00	51 783 678,86	51 783 678,86	0,00
DE: 2007DE06RPO004	i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
125	10 354 885,93	0,00	10 354 885,93	0,00	10 354 885,93	10 354 885,93	0,00
211	12 533 554,12	0,00	12 533 554,12	0,00	12 533 554,12	12 533 554,12	0,00
212	43 732 465,69	0,00	43 732 465,69	0,00	43 732 465,69	43 732 465,69	0,00
214	74 414 645,47	0,00	74 414 645,47	0,00	74 414 645,47	74 414 645,47	0,00
221	716 592,00	0,00	716 592,00	0,00	716 592,00	716 592,00	0,00
225	120 299,00	0,00	120 299,00	0,00	120 299,00	120 299,00	0,00
227	1 512 681,00	0,00	1 512 681,00	0,00	1 512 681,00	1 512 681,00	0,00
322	13 601 799,43	0,00	13 601 799,43	0,00	13 601 799,43	13 601 799,43	0,00
323	1 933 637,50	0,00	1 933 637,50	0,00	1 933 637,50	1 933 637,50	0,00
511	106 380,88	0,00	106 380,88	0,00	106 380,88	106 380,88	0,00
Razem	159 026 941,02	0,00	159 026 941,02	0,00	159 026 941,02	159 026 941,02	0,00

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 stycznia 2009 r.****w sprawie rozliczenia rachunków niektórych agencji płatniczych w Estonii, Niderlandach i Portugalii dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 414)***(Jedynie teksty w językach estońskim, niderlandzkim i portugalskim są autentyczne)****(2009/87/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 i 32,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2008/396/WE ⁽²⁾ rozliczono za rok budżetowy 2007 rachunki wszystkich agencji płatniczych z wyjątkiem estońskiej agencji płatniczej „PRIA”, greckiej agencji płatniczej „OPEKEPE”, fińskiej agencji płatniczej „MAVI”, włoskiej agencji płatniczej „ARBEA”, maltańskiej agencji „MRAE”, holenderskiej agencji płatniczej „Dienst Regelingen” oraz portugalskich agencji płatniczych „IFADAP”, „INGA” i „IFAP”.
- (2) W świetle otrzymanych nowych informacji oraz wyników dodatkowych kontroli Komisja jest już w stanie podjąć decyzję w sprawie kompletności, dokładności i prawdziwości ksiąg rachunkowych przekazanych przez estońską agencję płatniczą „PRIA”, holenderską agencję płatniczą „Dienst Regelingen” oraz portugalską agencję płatniczą „INGA”.
- (3) Artykuł 10 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW ⁽³⁾ stanowi, że kwoty, które zgodnie z decyzją w sprawie rozliczenia rachunków określoną w art. 10 ust. 1 akapicie pierwszym wymienionego rozporządzenia podlegają zwrotowi

od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustala się poprzez potrącanie zaliczek wypłaconych w danym roku budżetowym, tj. w 2007 r., od wydatków uznanych w tym samym roku budżetowym zgodnie z ust. 1. Kwoty te są potrącane od lub dodawane do zaliczek na wydatki, począwszy od drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym została podjęta decyzja w sprawie rozliczenia rachunków.

- (4) Zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 konsekwencje finansowe nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi w 50 % zainteresowane państwo członkowskie oraz w 50 % budżet wspólnotowy, jeżeli odzyskanie nie nastąpiło w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, lub w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi. Artykuł 32 ust. 3 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji razem z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur windykacji wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które podlegają zwrotowi, są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 885/2006. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia znajdują się wzory tabel 1 i 2, które państwa członkowskie muszą dostarczyć w 2008 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż odpowiednio cztery lata lub osiem lat. Decyzja ta pozostaje bez wpływu na przyszłe decyzje w sprawie rozliczenia zgodności na mocy art. 32 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

- (5) Zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 państwa członkowskie mogą zdecydować o niekontynuowaniu windykacji. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów windykacji przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie czterech lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2008, s. 33.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

sądowego bądź w terminie ośmiu lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych nieodzyskania powinno zostać pokryte z budżetu Wspólnoty. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, przedstawiono kwoty, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o niekontynuowaniu windykacji, oraz powody tych decyzji. Kwotami tymi nie są obciążone państwa członkowskie, których to dotyczy, lecz muszą one w związku z powyższym zostać pokryte z budżetu Wspólnoty. Niniejsza decyzja pozostaje bez wpływu na przyszłe decyzje w sprawie rozliczenia zgodności na mocy art. 32 ust. 8 wspomnianego rozporządzenia.

- (6) Rozliczając rachunki odnośnych agencji płatniczych, Komisja musi uwzględnić kwoty już potrącone odnośnym państwom członkowskim na podstawie decyzji 2008/396/WE.
- (7) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, niniejsza decyzja nie ma wpływu na podjęcie przez Komisję późniejszych decyzji wykluczających z finansowania wspólnotowego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rachunki estońskiej agencji płatniczej „PRIA”, holenderskiej agencji płatniczej „Dienst Regelingen” oraz portugalskiej agencji płatniczej „INGA”, w odniesieniu do wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2007, niniejszym zostają rozliczone.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, są określone w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Estońskiej, Królestwa Niderlandów i Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH

ROK BUDŻETOWY 2007

KWOTA PODLEGAJĄCA ODZYSKANIU OD LUB PŁATNA NA RZECZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

PC	2007 – Wydatki/dochody przeznaczone na określony cel agencji płatniczych, których rachunki są		Suma kolumn a + b	Redukcje i zawieszenia za cały rok budżetowy ⁽¹⁾	Redukcje zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005	Suma z uwzględnieniem redukcji i zawieszeń	Płatności dokonane na rzecz państwa członkowskiego za rok budżetowy ⁽²⁾	Płatności dokonane na rzecz państwa członkowskiego za rok budżetowy	Kwota odzyskana od (-) lub wypłacona na rzecz (+) państwa członkowskiego na mocy decyzji 2008/396/WE	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego na mocy decyzji ⁽³⁾
	rozliczone	wyłączone z rozliczenia								
	= wydatki/dochody przeznaczone na określony cel zadeklarowane w deklaracji rocznej	= suma wydatków/dochodów przeznaczonych na określony cel w deklaracjach miesięcznych								
	a = xxxxxx – A (kol.i)	b = xxxxxx – A (kol.h)	c = a + b	d = xxxxx – C1 (kol. e)	e = xxxxx – ART32	f = c + d + e	g	h = f – g	i	j = h – i
EE	48 756 155,26	0,00	48 756 155,26	0,00	0,00	48 756 155,26	43 218 699,70	5 537 455,56	0,00	5 537 455,56
EE	35 127 040,45	0,00	35 127 040,45	0,00	0,00	35 127 040,45	35 126 777,91	262,54	0,00	262,54
NL	1 013 075 985,35	0,00	1 013 075 985,35	- 197 851,62	- 99 891,82	1 012 778 241,91	1 014 343 940,20	- 1 565 698,29	0,00	- 1 565 698,29
PT	528 151 439,51	189 388 757,34	717 540 196,85	- 35 399,52	0,00	717 504 797,33	717 209 444,82	295 352,51	0,00	295 352,51

PC	Wydatki ⁽⁴⁾	Dochody przeznaczone na określony cel ⁽⁴⁾	Fundusz cukrowniczy		art. 32 (= e)	Razem (= j)
			Wydatki ⁽⁵⁾	Dochody przeznaczone na określony cel ⁽⁵⁾		
	05 07 01 06	6701	05 02 16 02	6803	6702	
	k	l	m	n	o	p = k + l + m + n + o
EE	5 537 455,56	0,00	0,00	0,00	0,00	5 537 455,56
EE	262,54	0,00	0,00	0,00	0,00	262,54
NL	163 611,00	- 1 629 417,47	0,00	0,00	- 99 891,82	- 1 565 698,29
PT	295 352,51	0,00	0,00	0,00	0,00	295 352,51

⁽¹⁾ W odniesieniu do NL dokonane redukcje związane z „innymi redukcjami” (- 1 338,54 EUR) zostały już zaksięgowane w rachunkach przez państwo członkowskie. Redukcje i zawieszenia oznaczają pozycje uwzględnione w systemie płatniczym, do których dodano w szczególności korekty związane z przekroczeniem terminów płatności w sierpniu, wrześniu i październiku 2007 r.

⁽²⁾ Podział płatności dokonywanych w euro jest dokonywany wg waluty deklaracji. W odniesieniu do EE łączne wydatki podzielono na części w euro i walutach krajowych (art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006).

⁽³⁾ Dla ustalenia kwoty podlegającej odzyskaniu od lub płatnej na rzecz państwa członkowskiego uwzględnia się kwotę będącą sumą rocznej deklaracji rozliczonych wydatków (kolumna a) lub będącą sumą miesięcznych deklaracji wydatków wyłączonych z rozliczenia (kolumna b). Stosowany kurs wymiany walut: art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2006.

⁽⁴⁾ Jeżeli pozycja Dochody przeznaczone na określony cel jest korzystna dla państwa członkowskiego, musi zostać zadeklarowana pod pozycją 05 07 01 06.

⁽⁵⁾ Jeżeli pozycja Dochody przeznaczone na określony cel funduszu cukrowniczego jest korzystna dla państwa członkowskiego, musi zostać zadeklarowana pod pozycją 05 02 16 02.

Uwaga: Nomenklatura 2009: 05 07 01 06, 05 02 16 02, 6701, 6702, 6803.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/88/WPZiB

z dnia 22 grudnia 2008 r.

w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 15 maja 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję 1814 (2008) wzywającą państwa i organizacje regionalne do podjęcia działań, aby chronić żeglugę zaangażowaną w transport i dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii oraz w działalność Organizacji Narodów Zjednoczonych.

(2) Dnia 2 czerwca 2008 r. RB ONZ przyjęła rezolucję 1816 (2008) upoważniającą, na okres sześciu miesięcy od dnia przyjęcia rezolucji, państwa współpracujące z tymczasowym rządem federalnym Somalii do wpływania na wody terytorialne Somalii i zastosowania w sposób zgodny z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego wszelkich środków niezbędnych do powstrzymania aktów piractwa i rozboju z użyciem broni na morzu. Okres obowiązywania tych przepisów przedłużono o 12 miesięcy w drodze rezolucji RB ONZ 1846 (2008) przyjętej dnia 2 grudnia 2008 r.

(3) Dnia 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (operacja „Atalanta”).

(4) Artykuł 11 tego wspólnego działania przewiduje, że status sił dowodzonych przez Unię Europejską i ich personelu przebywającego na terytoriach lądowych państw trzecich lub działającego na wodach terytorialnych lub na wodach wewnętrznych państw trzecich zostaje ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 Traktatu. W piśmie z dnia 1 grudnia 2008 r. do Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) rząd Republiki Dżibuti wyraził zgodę na rozmieszczenie sił Unii Europejskiej na swoim terytorium oraz zamiar zawarcia w tym celu umowy w sprawie statusu tych sił.

(5) Po otrzymaniu dnia 18 września 2007 r. upoważnienia Rady, zgodnie z art. 24 Traktatu, prezydencja wspierana przez SG/WP wynegocjowała umowę między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti.

(6) Umowę tę należy zatwierdzić,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej (osób uprawnionych) do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Dżibuti w sprawie statusu sił dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Dżibuti w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA DŻIBUTI, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami”,

zaniepokojone nasileniem aktów piractwa i rozboju z bronią w ręku stosowanych wobec statków przewożących pomoc humanitarną oraz statków pływających wzdłuż wybrzeży Somalii,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1814 (2008), 1838 (2008) oraz 1846 (2008),
- pismo Republiki Dżibuti z dnia 1 grudnia 2008 r., w którym zgadza się ona w szczególności na obecność jednostek sił morskich UE na swoim terytorium,
- wspólne działanie Rady Unii Europejskiej 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymywaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”),
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki Stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres stosowania i definicje**

1. Postanowienia niniejszej Umowy stosuje się do sił dowodzonych przez Unię Europejską oraz do ich personelu.
2. Niniejsza Umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i przestrzeni powietrznej.
3. Do celów niniejszej Umowy:
 - a) „siły dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich okręty, statki powietrzne, wyposażenie oraz środki transportu;
 - b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów

Zjednoczonych 1814 (2008) i 1816 (2008) oraz wszelkich kolejnych właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza podpisanej 10 grudnia 1982 roku;

- c) „dowódca operacji” oznacza dowódcę operacji;
- d) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę w teatrze działań;
- e) „dowództwo wojskowe UE” oznacza dowództwo wojskowe oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę nad operacją;
- f) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki, okręty, statki powietrzne i oddziały – w szczególności oddziały ochrony i siły wojskowe zaokrętowane na pokładzie statków handlowych – należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;

- g) „personel EUNAVFOR-u” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUNAVFOR-owi, jak również personel rozmieszczony w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję, jak również personel policyjny towarzyszący osobom ujętym przez EUNAVFOR, z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, który, o ile niniejsza Umowa nie stanowi inaczej, znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu miejscowego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;
- h) „personel miejscowy” oznacza personel posiadający obywatelstwo państwa przyjmującego lub ma w nim stałe miejsce pobytu;
- i) „obiekty” oznaczają wszelkie pomieszczenia, mieszkania oraz tereny niezbędne EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u;
- j) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- k) „wody” oznaczają wody wewnętrzne i morze terytorialne państwa przyjmującego oraz przestrzeń powietrzną ponad tymi wodami;
- l) „korespondencja służbowa” oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.

Artykuł 2

Przepisy ogólne

1. EUNAVFOR i jego personel przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUNAVFOR z wyprzedzeniem i regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie swego personelu wjeżdżającego na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżającego przez to terytorium lub przebywającego na nim, jak również dane identyfikacyjne okrętów, statków powietrznych i jednostek działających na wodach państw przyjmującego i o okrętach zawijających do portów państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUNAVFOR-u obecny na terytorium lądowym państwa przyjmującego musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Pojazdy, statki powietrzne, okręty i inne środki transportu EUNAVFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne lub tablice rejestracyjne sił EUNAVFOR-u, o których z wyprzedzeniem informowane są właściwe organy państwa przyjmującego.
3. EUNAVFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia, takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole

oficjalne, na swych obiektach, pojazdach i innych środkach transportu. Mundury personelu EUNAVFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUNAVFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na obiektach sił EUNAVFOR-u, na ich pojazdach i innych środkach transportu oraz mundurach, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUNAVFOR-u ma wstęp na terytorium lądowe państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu aktualnego paszportu lub, w przypadku pierwszego wjazdu, z wyłączeniem załóg okrętów i statków powietrznych l'EUNAVFOR-u, indywidualnego lub zbiorowego rozkazu wyjazdu wydane przez EUNAVFOR. Personel EUNAVFOR-u nie podlega kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu, wyjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego. Załogi okrętów i statków powietrznych EUNAVFOR-u nie podlegają przepisom wizowym.
2. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on żadnych praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.
3. Po wkroczeniu EUNAVFOR-u na terytorium państwa przyjmującego państwo to otrzymuje w celach informacyjnych ogólny wykaz zasobów EUNAVFOR-u. Zasoby te posiadają oznaczenia identyfikacyjne EUNAVFOR-u. EUNAVFOR jest zwolniony z przedstawiania wszelkich innych dokumentów celnych i z wszelkich inspekcji.
4. Personel EUNAVFOR-u może kierować pojazdami silnikowymi, pilotować okręty i statki powietrzne na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania odpowiednio ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota wystawionych przez jedno z państw wysyłających.
5. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swoich wód i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie morza terytorialnego państwa przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie.
6. Do celów operacji EUNAVFOR może przebywać na wodach państwa przyjmującego w trakcie startu, lądowania lub przyjmowania na pokład jakiegokolwiek statku powietrznego lub urządzenia wojskowego.
7. Do celów operacji EUNAVFOR oraz wszelkie wycarterowane przez niego środki transportu mogą korzystać z dróg publicznych, mostów, promów, lotnisk i portów bez uiszczania podatków i podobnych należności. EUNAVFOR nie jest zwolniony z opłat za usługi zamówione i wykonane.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUNAVFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Obiekty EUNAVFOR-u oraz jego okręty i statki powietrzne są nietykalne. Niemniej jednak funkcjonariusze państwa przyjmującego mogą do nich wkraczać po uzyskaniu zgody dowódcy sił UE.
2. EUNAVFOR, jego mienie i zasoby objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
3. Obiekty EUNAVFOR-u, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz środki transportu EUNAVFOR-u nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
4. Archiwa i dokumenty EUNAVFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa EUNAVFOR-u jest nietykalna.
6. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, podatków i podobnych należności innych niż należności za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.

7. W odniesieniu do nabywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych do celów operacji, EUNAVFOR zwolniony jest z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. EUNAVFOR nie podlega zwolnieniu z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUNAVFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie. W przypadku gdy organ policyjny państwa przyjmującego stwierdzi popełnienie poważnego przestępstwa lub wykroczenia na drodze publicznej, organ ten jest upoważniony, w przypadku gdy sprawca naruszył integralność fizyczną obywatela kraju przyjmującego, do zatrzymania go, aby zapewnić ochronę do przybycia właściwych władz EUNAVFOR-u.
2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUNAVFOR-u są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ust. 6.
3. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego.

Państwo wysyłające lub dana instytucja UE, w zależności od przypadku, mogą zrzec się immunitetu od jurysdykcji karnej, z którego korzysta personel EUNAVFOR-u. Zrzeczenie takie powinno zawsze być w formie pisemnej.

4. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnej, ustnej i wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych.

Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wytoczenia przed sądem państwa przyjmującego powództwa przeciwko personelowi EUNAVFOR-u. Przed wszczęciem postępowania sądowego dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy czyn będący przedmiotem postępowania został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych.

Jeżeli czyn ten został popełniony przez personel EUNAVFOR-u podczas pełnienia funkcji służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się przepisy art. 15. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie. Państwo przyjmujące upewnia się, czy poświadczenie dowódcy sił UE oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub instytucji UE jest wiążące dla właściwego organu państwa przyjmującego.

Wszczęcie postępowania cywilnego przez personel EUNAVFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.

5. Personel EUNAVFOR-u nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.

6. W stosunku do członka personelu EUNAVFOR-u nie mogą być podjęte żadne środki egzekucyjne z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu EUNAVFOR-u nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeżeli dowódca sił UE poświadczy, że jest ono niezbędne do wykonywania przez tego członka personelu EUNAVFOR-u funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel EUNAVFOR-u nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.

7. Immunitet personelu EUNAVFOR-u od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel EUNAVFOR-u zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych mu przez EUNAVFOR lub państwa wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

9. Państwo przyjmujące, w zgodzie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi, które może wydać, zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u.

Osobisty bagaż personelu EUNAVFOR-u jest zwolniony z rewizji, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizję przeprowadza się jedynie w obecności członka personelu EUNAVFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUNAVFOR-u.

Artykuł 7

Personel miejscowy

Personel miejscowy nie korzysta z przywilejów i immunitetów. Państwo przyjmujące wykonuje jednak jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby zbytnio nie zakłócać wypełniania przez niego funkcji związanych z operacją.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mogą w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego, we współpracy z właściwymi organami tego państwa, jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUNAVFOR-u podlegającego temu prawodawstwu.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom przyjętym przez dowódcę sił UE.

2. Na potrzeby operacji personel wojskowy EUNAVFOR-u, jak również personel policyjny towarzyszący osobom ujętym przez EUNAVFOR, może nosić lub przewozić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony wydanymi mu rozkazami.

Artykuł 10

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie siłom EUNAVFOR-u, na ich prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich obiektów.

2. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wsparciu operacji.

3. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUNAVFOR w państwie przyjmującym jest określone w tych umowach.

4. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 15 ust. 3 i 4.

5. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUNAVFOR z podmiotami gospodarczymi do celów operacji.

Artykuł 11

Zmiany w obiektach

Siły EUNAVFOR-u są upoważnione do budowy lub przebudowy obiektów i wprowadzania w nich innych zmian w zależności od potrzeb operacji, za uprzednią zgodą państwa przyjmującego.

Artykuł 12

Śmierć członków personelu EUNAVFOR-u

1. Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.

2. Nie przeprowadza się sekcji zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u bez zgody zainteresowanego państwa oraz obecności przedstawiciela EUNAVFOR-u lub przedstawiciela zainteresowanego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz EUNAVFOR współpracują w jak najpełniejszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu EUNAVFOR-u do kraju pochodzenia.

Artykuł 13

Bezpieczeństwo EUNAVFOR-u i żandarmeria wojskowa

1. Państwo przyjmujące podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa EUNAVFOR-u i jego personelu poza jego obiektami.

2. Na terytorium lądowym państwa przyjmującego oraz na jego wodach EUNAVFOR jest upoważniony, we współpracy z właściwymi organami państwa przyjmującego, do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony swoich obiektów, okrętów, statków powietrznych i zasobów, jak również okrętów przez siebie chronionych, przed wszelkim atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.

3. Dowódca sił UE może ustanowić jednostkę żandarmerii wojskowej w celu utrzymania porządku w obiektach EUNAVFOR-u.

4. Żandarmeria wojskowa może także w porozumieniu i we współpracy z żandarmerią wojskową lub policją państwa przyjmującego podejmować działania poza tymi obiektami w celu zapewnienia porządku i dyscypliny wśród personelu EUNAVFOR-u.

5. Personel EUNAVFOR-u przejeżdżający przez terytorium Dżibuti, by towarzyszyć osobom ujętym przez EUNAVFOR, może stosować niezbędne środki przymusu bezpośredniego przeciw tym osobom.

Artykuł 14

Łączność

1. EUNAVFOR może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. EUNAVFOR współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

2. EUNAVFOR korzysta z prawa do nieograniczonej łączności radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w obiektach EUNAVFOR-u i między nimi, w tym instalowania kabli i linii naziemnych na potrzeby operacji.

3. W obrębie swoich obiektów EUNAVFOR może podjąć działania niezbędne do przekazywania poczty adresowanej do EUNAVFOR-u lub jego personelu i przez nich nadawanej.

4. Warunki zastosowania niniejszego artykułu podlegają uzgodnieniom z właściwymi władzami państwa przyjmującego.

Artykuł 15

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkód i strat

1. Roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub publicznego oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUNAVFOR-u są zaspokajane na drodze ugody.

2. Wnioski dotyczące roszczeń są przekazywane EUNAVFOR-owi za pośrednictwem właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego w przypadku roszczeń odszkodowawczych wniesionych przez EUNAVFOR.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie odszkodowawcze przedkłada się komisji ds. roszczeń składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli EUNAVFOR-u i przedstawicieli państwa przyjmującego. Ugodę osiąga się na zasadzie wspólnego porozumienia.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń odszkodowawczych, spór:

- a) w przypadku roszczeń w wysokości 80 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;
- b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty określonej w lit. a) jest wnoszony przed trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów polubownych, z których jeden jest wyznaczany przez państwo przyjmujące, jeden przez EUNAVFOR, a trzeci wyznaczany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i EUNAVFOR. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy sędziego polubownego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a EUNAVFOR co do wyznaczenia trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczany przez Sąd Najwyższy Republiki Dżibuti.

6. EUNAVFOR oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń odszkodowawczych oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń odszkodowawczych.

Artykuł 16

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej Umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUNAVFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli państwa przyjmującego i przedstawicieli UE.

Artykuł 17

Inne postanowienia

1. W przypadkach gdy niniejsza Umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUNAVFOR-u oraz jego personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUNAVFOR.

Artykuł 18

Uzgodnienia wykonawcze

Do celów niniejszej Umowy kwestie operacyjne, administracyjne, finansowe lub techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą sił UE oraz organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

Artykuł 19

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy przez okres dwunastu miesięcy. Ulega ona przedłużeniu na kolejne okresy trzymiesięczne w sposób dorozumiany. Każda ze stron zawiadamia drugą stronę co najmniej na miesiąc wcześniej o swoim zamiarze nieprzedłużenia niniejszej Umowy.

2. Niezależnie od ust. 1, przepisy art. 4 ust. 7, art. 5 ust. 1–3, 6 i 7, art. 6 ust. 1, 3, 4, 6, 8 i 9, art. 11 i art. 15 uznaje się za obowiązujące od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu EUNAVFOR, jeśli data ta jest wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej Umowy.
3. Niniejsza Umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą Stron.
4. Wygaśnięcie niniejszej Umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonania niniejszej Umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Dżibuti, dnia 5 stycznia 2009 r. w dwóch egzemplarzach w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu państwa przyjmującego

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności w odniesieniu do niektórych przepisów w zakresie zarządzania finansowego

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 25 z dnia 29 stycznia 2009 r.)

Publikację rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2009 w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej L 25 z dnia 29 stycznia 2009 r., s. 1, należy uważać za nieważną i niebyłą.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.